

ποῦ γράφει ἐν τοῦ ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
 τοῦτέστι τρέχα γύρευε καὶ Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ ὁ «Σάτυρος» θὰ βγαίνει
 καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνει·
 μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
 νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκεῖνον χάζι.

Δέκα τέσσαρες Γενάση
 καὶ 'ΑηΒασίλης ἀρωμάρει.

Ἄν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
 δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνον θὰ μᾶς δίνει,
 καὶ ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ μεις... ἐράνουσ' ὅπως ἄλλοι
 τὴν συνδρομὴν τοῦ ὁ κανεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Ὅγδόντα πέντε. Πωληταὶ νὰ στείλετε τὸ χρῆμα
 γιὰ τὸ φύλλο θὰ κοπῇ μὲ λύπη παραχρῆμα.

Οἱ ξύλινοι οἱ φίλοι

ψάλλουν τὸν Ἅϊ Βασίλη.

Φ. Ἀρχιμηνιά καὶ ἀρχιχροινιά
 καὶ ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
 πάει τοῦ χρόνου τοῦ φονηᾶ
 ὁ ματωμένος Θρόνος
 μὰ μὴ συμβῆ πῶς στῆς ζωῆς
 τὸ δρόμο μᾶς συμβαίνει
 ν' ἀναζητήσωμε καὶ ἐμεῖς
 τὸ χρόνο ποῦ πεθαίνει.

Π. Ἅγιος Βασίλης ξεκινᾶ
 γιὰ νὰ μᾶς χαιρετήσῃ
 μὰ ἐκεῖ κάτω ἀδειανὰ
 πουργιὰ σὰν ἀντικρύση

θὰ κόψῃ πέρα γαλλικά
 σὰν τὴν Ἀντὰτ ἐσχάτως
 μὴν τοῦ ζητήσῃ δανεικὰ
 τὸ δύστυχο τὸ κράτος.

Φ. Ἀρχιμηνιά καὶ ἀρχιχροινιά
 καὶ ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
 στὸν τύπο δίνει καὶ ἄλλη μιὰ
 συνέντευξι ὁ Θρόνος
 καὶ στέλλει κάθε ντερτιλῆ
 πολεμιστὴ γιὰ βροῦβες
 ξεστραβώνονται πολλοὶ
 καὶ βγάζουν ἄλλοι βοῦβες

Π. Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά
νηὸς χρόνος ἔχ' ἀρχίσει
ψηλὴ μου δεντρολιβανιά
καὶ μέσα στὸ Παρίσι συνεδριάζουν ἀμπιγιέ
ἀν φράκ μὲ νοῦ καὶ γνῶσι
λὲ κολονί ντὲ κουραμπιέ
κι' ἀπαλλαγέντες τόσοι.

Φ. Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά
βίσεκτος χρόνος μπαίνει
κι' ἂν στοῦ σπιτιοῦ μας τὴ γωνιά
νοικοκυρέουν ξένοι
γι' αὐτὸ μὴν πέσης νὰ πνιγῆς ἡ ὥρα δὲν ἔχῃ
καὶ μὲ τὰ βότανα τῆς γῆς
γιατρεύονται τὰ πάθη.

Π. Γενάρης ξημερώνει
καινούργιος χρόνος μπαίνει
βροντάει τὸ κανόνι
τὸ μακελὸ πληθαίνει
ἐγ' ὅμως δὲν ιδρώνω
καθόλου μίο κάρω
καὶ ὅπως κάθε χρόνο
στὴν ντάμα θὰ ποντάρω

Ἄν τὴν Ἑλλάδα πείνα
καὶ φτώχεια δέρνει τόση
ἂν πέρασαν τὴ Ντβίνα
οἱ φίλοι μας οἱ Ρῶσοι
τὸν τακτικόν μου δρόμο
γι' αὐτὸ δὲν θ' ἀνακόψω
κι' ὡς πάντα δίχως τρόμο
θὰ κάτσω νὰ τὰ κόψω

Ποιὸς ξέρει Περικλέτο
στὴν Πάρολι ἐπάνω
τοῦ κοριτσιοῦ μου φέτο
τὴν προῖκα ἂν δὲν κάνω
κι' ἂν τύχη σέτε πιάσω
τὴν πάγκα μεσ' στὰ βρόχια
γιὰ πάντα θὰ ξεχάσω
καὶ κακομοιριά καὶ φτώχεια

Ἄλλὰ κι' ἂν τέρτσον πάλι
μὲ φέρουνε ἡ Μοῖρες
καὶ χάσω τὸ τσουβάλι
ποῦχω νὰ θάζω λίρες
μὴν ἔχεις καρδιοκτύπια
γιὰ τοῦτο καὶ σεβντάδες
κι' ἀπὸ τσουβάλια τρύπια
μπορῶ νὰ βρῶ χιλιάδες.

Π. Νηὸς χρόνος ἀριθάρει
πέφτουν βροχὴ τὰ συμπάρα
ἀγάδες ἔχουν πάρει
καὶ τὴν Κουτέλ' Ἀμάρα
καὶ λὲν τοῦ Γκρέν ὄλοι
μὲ χάχανα καὶ γέλοια
ἂν εἶσαι γιὰ τὴν Πόλι
ἔλα στὰ Δαρδανέλλια

Καινούργιος χρόνος μπαίνει
μ' ἐλπίδες φορτωμένος
μὰ κι' ὁ παλιὸς πεθαίνει
χιλιοφχαριστημένος
ποῦ δίχως νὰ τὸ θέλῃ
εἶδε τὴ γῆ συντρίμια
κι' ἔρριξε πόνου θέλη
καὶ θάνατο καὶ γδύμια.

Φ. Ἄγιος Βασίλης φθάνει
τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια
μὲ κόλλες μὲ μελάνι
μὲ χίλια δυὸ παιγνίδια
κι' ἐγὼ προτοῦ ὑπνώσω
σὰν πέσω στὸ κρεββάτι
τὴν κάλτσα μου θ' ἀπλώσω
γιὰ νὰ μοῦ ρίξῃ κἄτι
ὅμως θαρρῶ καὶ φέτος
ἀντὶ νὰ μὲ φιλέψῃ
σὰν πάντα Περικλέτο
θὰ μ' ἀπογοητέψῃ
κι' ἡ κάλτσα ποῦ μὲ χάρδια
κρεμῶ καὶ καρδιοκτύπια
βρίσκεται πάντα ἄδεια
γιατ' εἶναι πάντα τρύπια.

Π. Καινούργιος χρόνος μπαίνει
νέα Βουλὴ ζυγώνει
νιουτραλιτὲ ὑφαινει
μονάχα μὲ στιμόνι
κι' ἀναζητώντας φάδι
γιὰ τὸ πανὶ τοῦ Αἵμου
σὰν τοὺς στραβοὺς στὸν Ἄδη
θὰ πᾶμε κατ' ἀνέμου.

Ἐκ Καισαρείας πάλι
Ἄγιος Βασίλης φθάνει
ἓνα τράνο μπουκάλι
κρατώντας μὲ μελάνι
ποῦ πρὶν νὰ πάρ' ἡ ἡμέρα
καὶ πρὶν νὰ ξημερώσῃ
φοβοῦμαι πέρα πέρα
μήπως μᾶς μουτζουρώσῃ

Δῶρα τοῦ φίλου Φασουλῆ
ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Π. Σὲ νέο χρόνο σήμερα ἐμπήκαμε καὶ μῆνα
Φ. Τὸ ξέρω. Μοῦ τὸ θύμησε ἐχθὲς ἡ Φασουλίνα
γιατ' ἔλλειπόντων τῶν ψιλῶν στὴ Φράγκικη τὴν πρώτη
τὸ θρησκο ἔκαμα κι' ἐγὼ, τὸ θέρο πατριώτη
μὰ τῶρ' ἀφοῦ καλλίτερα δὲν ἤρθαν μίο κάρω
ἀναβολὴ Πρωτοχροινιάς ἔχω στὸ νοῦ νὰ πάρω.
Παράδες νοῦκου Περικλῆ.

Π.— Καὶ τί θὰ γίνῃ τώρα;
Δὲν θὰ μοιράσωμε καὶ μεῖς σ' ὄλους τοὺς φίλους δῶρα;
Φ.— Ἐνεκα ἡ φαμίλια μας καὶ ἔνεκα ἡ κόρη
στὴν τσέπη δὲν ἀπέμεινε μαγκούφη μήτε κόρι.
Δὲν θέλω φίλους Περικλῆ στὸ μέλλον νὰ γνωρίζω
γι' αὐτὸ καὶ δῶρον κανενὸς νὰ ξέρῃς δὲν χαρίζω.
Ὅταν προχθὲς ἡ κόρη μου μεσ' στὴ ζωὴ ἐμπήκε
κι' εἶδαν πῶς εἴκοσι χρονῶν ἀπ' τὴν κοιλιὰ δὲν βγήκε
λιχουδεμένα ὁ καθεὶς τὰ μάτια νὰ στυλῶνῃ
οὔτε καρφὶ δὲν μοῦφεραν μὰ μήτε καὶ βελόνι.

Π.— Μὴν κάνῃς φέτος ἀκριβοὺς σὰν πέρου μπουναμάδες
στεῖλὲ τους σ' ὄλους σιοντὶ καὶ πᾶρε τοὺς παράδες.
Λοιπὸν θὰ στείλῃς Φασουλῆ;

Φ.— Θὰ στείλω Περικλέτο.
Τὸν ὄρο γιὰ χατῆρί σου θὰ παραβῶ ἐφέτο.

Π.— Σὰν τί νὰ στείλῃς σκέπτεσαι εἰς τὸ Βλαστὸ τὸ φίλο;
Φ.— Δίγνωμος εἶμαι Περικλῆ. Νὰ στείλω; Νὰ μὴ στείλω;
Τσουβάλια δῶρ' ἀμέτρητα τοῦ ἔχω χαρισμένα
χιλιοπαραξοδεύτηκα γιὰ κείνον στὰ χαμένα
χωρὶς νὰ στείλῃ μὰ φορὰ ἓνα κι' αὐτὸς σὲ μένα.

Π.— Ἐὰν νὰ στείλῃς Φασουλῆ τοῦ Σόλωνος ἀρνεῖσαι
φίλος καὶ σὺ τοῦ Καίσαρος νὰ ξέρῃς πῶς δὲν εἶσαι.

Φ.— Τί δῶρο τάχα Περικλῆ νὰ στείλω νὰ τ' ἀρέσῃ;

Π.— Στεῖλὲ τοῦ ρᾶσο Φασουλῆ στεῖλὲ τοῦ κι' ἓνα φέσι
ἄλλοτε νάσαι Ἐξαρχος καὶ Λαϊκὸς Λευίτης
ἄλλοτε πάλι εὐζωνας καὶ ἱερολοχίτης.
Μπροστά του δυὸ ν' ἀνοίγωνται τῆς πατερίτσας δρόμοι
στὴν Πόλι Πρωτοσύγγελος καὶ Πάπας μεσ' στὴ Ρώμη.

Φ.— Στὸν Πέτρο τὸν Τατάνη εὐχὴ ἐπίσης στέλλω
ὄσες ὀρίζω φάρμες τόσα καλὰ τοῦ θέλω
μεσ' στὴν Ἐφημερίδα νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία
κι' ὄ,τ' οἱ καφέδες βγάζουν νὰ τρῶνε τὰ στοιχεῖα.

Τοῦ φίλου Καλλιμάχου χαρτὶ καὶ καλαμάρι
Τριῶδι, ἀναλόγι κι' ἓνα προσευχητάρι

Στὸν Κῶστα τὸν Καροῦσο γιατροῦ καὶ πρώτης φίλο
τὰ κλύσματα τοῦ πίσω γιὰ δῶρα θὰ τοῦ στείλω.

Στὸ Γαλανὸ τὸ Νίκο, στὸ Γαλανὸ τὸ Γιάννη
τάλληρα μιλούνια καθέννας τῶν νὰ κάνῃ
κι' ὄσες φορὲς ἀρρώστειες τὴν τσέπη μας παιδεύουν
μὲ τσεκοβιζικάντια αὐτοὶ νὰ μὲ γιατρεύουν.

Καὶ τοῦ Σταματοπούλου τοῦ προσφιλοῦς Σταμάτη
πεντόλιρες καντάρια καὶ παραπάνω κἄτι
κι' ἔτσι καὶ μεῖς σὰν φίλοι καμμιὰ φορὰ μποροῦμε
νὰ πᾶμε στὸ Γραφεῖο νὰ τῆς γλυκοκυτοῦμε.

Τοῦ Ρουσοπούλου Τέλη κουτιὰ τοῦ στέλλω δέκα
γεμᾶτα μὲ ὠραία τοῦ μουστακιοῦ μαντέκα
καὶ ὁ Θεὸς τὴ λίμα νὰ τοῦ τὴν ψαλιδίση
πρὶν Χριστιανὸ κανένα βουτῶν τὸν ξεψυχίση.

Στὸ Δέλτα Πολυμέρη ποῦναι παρᾶ γεμᾶτος
καὶ χορευτῆς στοὺς μπάλους γερός καὶ κοτσονᾶτος
τοῦ εὐχομαι νὰλλάξῃ τοῦ μπάτσερολ τὴ σκέψι
καὶ Ἡσαΐα φέτος καὶ κείνος νὰ χορέψῃ.

Τοῦ Παπαντωνοπούλου ποῦ ράματα φυλάγω
πονόδοντος νὰ πέσῃ γενναῖος στὸ Σικᾶγο
καὶ κείνος τὴν ντανάλια στὸ χέρι του νὰ πιάσῃ
καὶ ὄλο τὸ Σικᾶγο μ' αὐτὴ νὰ ξεδοντιάσῃ.

Π.— Ἄλλους δὲν ἔχεις Φασουλῆ;

Φ.— Ἐχω πολλὰ νὰ στείλω.

μὰ θὰ τὰ γράψω Περικλῆ στὸ ἄλλο μας τὸ φύλλο.

Π.— Ὅσε γιὰ προκαταβολὴ γενναῖο τώρα ξύλλο.

SATYROS

720 W. 181 STREET, NEW YORK, N. Y.

Published every Saturday by

C. ZAMPOUNIS

V. DESPOPOULOS, Prop.

SUBSCRIPTIONS

Unite States of America \$2.00 yearly

Foreign Contries \$3.00 yearly

Tel. Office 8927 Rector

Residence Audubon 4320

ΣΤΙΓΜΑΙ... ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

Στό μοῦτρο δὲν τὸν εἶδα τί εἶδους εἶχε μούρη ἀντίκρουσα μονάχα τὸ καρυδι κιβοῦρι...

'Απ' τῆ ζωῆ δὲν ξέρω ποῦ εἶχε παίξει μέρος μὰ εἶτε νέος ἦτο ἢ ξεκουτιάρας γέρω...

Κι' ἐστάθηκα καὶ εἶπα. Ποιὸς νᾶναι τάχα τοῦτος ποῦ φτερουγᾶ τοῦ κάκου...

'Αφοῦ σὲ Δήμου κᾶρο δὲ ντὸν τραβοῦν καβάλα σιγοῦρο θὰ κρατοῦσε πολλές φορὲς κουτάλα...

Τάχα σὰν τί νὰ ἦτο καὶ τοῦτος πρὶν πεθάνῃ; Μὴν εἶχ' ἐφημερίδα σ' αὐτὸ τὸν τόπο...

Σὰν τί θὰ ἦτο τάχα, ὡς τῆ στιγμῆ ποῦ ζοῦσε; Χασάπης. Γκροσαριέρης καὶ ξυλικά...

Νὰ ἔκανα βαμβάκια, σιτάρια καὶ μετᾶξι καὶ στοὺς φτωχοὺς νὰ εἶχε ποτὲ παρᾶδες...

Οἰκόπεδα μὴν εἶχε σὲ φῖνα μέρη ὅλα κοντὰ στὸ Μπρόνξ καὶ δίπλα ἀπὸ τὴν Πενσακόλα...

Μὴν ἦτο δικηγόρος ποῦ κάθε συμβουλή του τὴν πλήρων' ὁ πελάτης τραβῶντας...

Παπᾶς μὴν ἦτο τάχα εὐχὰς σκορπῶν στοὺς πάντας ἀπὸ τοὺς ζῶντας...

Γιατρός μὴν ἦτο τάχα ποῦ ἔβαζε τὸ χέρι καὶ ἔγραφε ρετσέτες γιὰ τὰ νοσοῦντα...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῆς ἐβδομάδος ἦτο ὁ θάνατος τῆς Ἐκστρατείας Καλλιπόλεως.

Λέγεται ὅτι οἱ Ἄγγλοι φεύγοντας ἀπὸ τὴν Χερσόνησον ἀφῆσαν ἐκεῖ ὡς ἀφιέρωμα...

Νεώτερα τηλεγραφήματα ἀναγγέλουσιν συμπλοκὴν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

τοπωλεῖο φῖνο ποῦ μετὰ τὰ εἶδη κλείνει ῥίντσιπαλ. Τὴν πάστρα καὶ νοικοκυροσύνη...

Papas & Galatis W. 41st St., NEW YORK

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Γ. ΚΟΛΟΚΥΘΟΚΟΡΦΑΝ, Ἐνταῦθα.

Δὲν εἶνε ἀληθὲς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ἡ Ἐφημερὶς «Ἐθνικὸς Κῆρυξ»...

Λοιπὸν ὁ μακαρίτης Παντερέφσκη—γιατὶ τώρα δὲν ζῆ πιά—ἦτο Κινέζος ἀσκητὴς καὶ μάλιστα στυλίτης...

Ὅταν ὁμοῦ ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν πρώτην σταυροφορία πέρασε ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν τὸν πῆρε μεσ'...

Κ. ΠΑΝΤΑΡΩΤΑΝ, Galveston.

Σύμφωνα μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐνκαίρῳ ἐπιστρατείας ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους δὲν φθάνει τὸ χέρι...

Μ. ΣΑΒΟΥΡΑΝ, Τορόντο.

Τὰ γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου εἶνε ὅσα καὶ τὰ κομπιὰ τῆς Ἀλέξανδρος, γιὰ αὐτὸ καὶ ἴλενε...

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ, Ἐνταῦθα.

Ὅχι, ἀγαπητὲ ἱστορικέ, ὁ Δούρειος Ἴππος δὲν ἦτο τὸ ψωφάλιο τοῦ Δῶν Κισώτου, ὅπως σεις ἰσχυρίζεσθε...

Μία ματιὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μάνης ὑπὸ Μολιέρου...

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἦτο περίφημος μεχλιθάνης ποῦ συνέθεσε πολλές λαϊκὰς ὁπερὲς ἀπὸ τῆς ὁποῖας...

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νέος γιὰ γαμπρός. Δὲν πειράζει ἂν δὲν τὸν ἔχουν γράψει ποτὲ ἡ ἐφημερίδες...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πρώτης τάξεως ἐπιχειρήσις. Ἐξοδα δὲν ἔχει καθόλου, νοῦμι δὲν πληρώνεις...

Ἀποτανθῆτε. Ποὺς κὰρ ἀπὸ Μπάτερου ὡς τοὺς 14...

ΕΧΑΘΗ ἕνα μαντῆλι κεντημένον μετὰ τὴν μύτη. Ὁ εὐρὼν παρακαλεῖται νὰ μᾶς φέρῃ...

Θέλεις Μαμῆ με φτερωτό, με πουπουλένιο χέρι ποῦ τὴ γυναικα ξεγεγνά χωρίς νὰ ὑποφέρῃ;

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

—Μὴ πτύετε εἰς τὰ κᾶρα—ἰδίως ὅταν ὁ Contuctor...

—Ἀστακὸς διὰ δειπνῶν εἶνε πολὺ ἀνθυγιεινὸς—ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ πληρώσῃ ἄλλος.

Ποτὲ μὴν ἀρχίζετε κανγᾶ με μουλᾶρι, ἂν δὲν ἔχη τὰ πασιὰ...

—Τὴν ἀγγουροσολᾶτα, διὰ νὰ μὴ σᾶς βλάψῃ τὸ στομάχι...

—Ποτὲ μὴν ἀφίνετε τὰ παρᾶθρα ἀνοικτὰ τὴν νύκτα, ἰδίως ἂν κατοικῆτε...

—Ἄν εἰσθε καρδιακός, ἀποφεύγετε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κυρίων...

—Ἰσχυροὶ γέλωτες ἐπέφεραν θάνατον ἐκ συγκοπῆς εἰς πολλοὺς...

—Πάντοτε νὰ κομπλῶνεται τὸ παλτό σας ὅταν πηγαίνετε...

Στὸ Τσένον Στροῦτ Μάντσεστερ ὁ Σάτυρος πωλεῖται κ' ὅσοι...

ΣΤΟ ΣΟΚΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ὄυρ' δὲν μ' ἴλες τούωρα π'δὶ κατὰ τοῦ πέφτ' τοῦ παζᾶ...

—Ὄυρ' τί γ'λᾶς σαφρακασμένου; Τί γλιεπ'ς γδυμνὸ κρηᾶς...

—Ὄυρ' τί γ'λᾶς σαφρακασμένου; Τί γλιεπ'ς γδυμνὸ κρηᾶς...

—Φιάν'ς κ' φαί; ρώτησε ὁ Γιάνης. —Βέβαια εἶπε τὸ παιδί.

—Ἄει τοῦ λ'πὸς φέρ'μ' μιὰ τσανάκα τραχανᾶ ζυματζί...

—Κι' μένα π'δὶ—εἶπε ὁ Στάθης—μουλγούρ κ' κάμπουσα...

Ὁ Ξενοδόχος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ὁποῖου φυσικὰ δὲν ἐπιγοῦρα...

—Ἄμ' τί σκουτῆ Πουλ'τεία εἶν' τούτην δουγιά; Ἄει, ἄει Μισ'ουλόγγ'...

—Ἐγκ, πόρ τσᾶπ. —Ἐξ κ' ξηρόσ' ἔκαν' ὁ Στάθης. Ὄυρ' τί μουλουγᾶς...

Ὅπως σὲ κάθε ἔξοδο καὶ ὅταν ταξειδεύεις ὅταν γνωρίζεις...

Πές μου ποῦ παίζεις ὄργανο; Κιθάρα, μαντολίνο βιολί, σαντοῦρι...

Ἄν στὴν Ἑλλάδα πρόκειται ποτὲ νὰ ἐπιστρέψῃς ἀλλὰ καὶ ὁποσδήποτε...

ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟ ΚΙΑΚΙΣ Κατασκευάζομεν μ' ὀργά τ'σ'α...

Ἄν Σίγγερ ραπτομηχανὴ στὸ σπῆτι σου δὲν ἔχῃς κρατῶν...

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στην πόρτα σου νεκρώσιμα να ξέρης πως κολλάς αν στη ζωή σου δεν γλεντάς...

Ελληνικό καθ' εαυτο παντοπωλείον πρώτης που μέσα μόνον έκτακτος ευρίσκειται ποιότης...

Να ταξιδεύσης πρόκειται; Μην έχης πιά σκοτούρα, της πέρνει όλες 'πάνω του το «Π ρ α κ τ ο ρ ε ι ο ν Μ π ο υ ρ α»...

Ο Λογοθέτης ο Κωστής, Άσκληπιάδης πρώτης που διακρίν' εμβρόδεια και πείρα και νεότης...

Αν μόνος σου ξυρίζεσαι σκέψου σαν τί θα γίνη αν λίγο το ξυράφι σου στο μούτρο παρεκκλίνη...

Η φτινεία τρώει τον παρὰ μὰ σαν δεν έχης χοήμα δεν ήμπορείς σε δεβαιω να κάνης ούτε ήπια...

Ο,τι κι αν αγοράσητε γραβάτες ή καρφίτσες πουκάμισα και σώ—Pardon—μανδύλια ή βαλίτσες...

Μίστερ κανείς δεν θα σε πη πώς δεν θα πη και μένα ρούχα εαν επάνω μας δεν δη καλοραμμένα...

Λάδι ξανθό Άιδινιού και λάδι Καλαμάτας που σου θυμίζει τα μαλλιά ξανθής γαλανομάτας...

Τί είσαι; Μετανάστης και πᾶς για την Πατρίδα; Μὰ ψάχνης για ρεκλάμες παχειές σ' εφημερίδα...

Ο Γιάννης Μπούρας! Πέτε μου. Ποιός πάτησε δω πέρα και δεν τον ήρε φιλο του, προστάτη του, πατέρα;

Δωμάτια εύερα, εύηλια μεγάλα λουτρόα, κλινοσκεπάσματα κατάλευκα σαν γάλα...

Του Σίγγερ ραπτομηχανάς με χέρι και με πόδι που δεν χαλούν σε δεβαιω κι αν της κλωτοσή δώδι...

Αν τάφερε ή Μοίρα υπάλληλος να ζήσης να μη το δάλης μέσα και πᾶς ν' αυτοκτονήσης...

Στο δίο άφου στέκεις κάτω απ' το λεπίδι και ήμπορεί να πάθης κι από το κεραμίδι...

Μ. ΝΙΚΑΣ 'Ιατρός 175 Lexington Ave., NEW YORK

Ατμόπλοια της Έθνικης, δελφίνια φτερωτά που αΰλακωνουν τ, άλμυρά νερά καμαρωτά...

Σύκα, τυριά, κονιάκ, κρασιά, λάδι άγνό, διαμάντι που άμφιβάλλεις σαν το τρῶς και λές...

Θέλεις Γαλατομπούρεκα και τρίγωνα έριφι; μπισκότα, τούφρες, μπακλαβά, γλυκά και καταφι...

Θέλεις να έχης ρούχα εις το κορμί ραμμένα λουσάτα όσω πέρνει και καλοδουλεμένα;

Μην άνοιξητε ποτέ Lunch, Restaurant, Hotel, εν γένει μην έχειρήσετε καμιά έργασία, εαν προηγουμένως δεν εξασφαλίσητε προσωπικόν τίμιο ν, με πείραν και φί...

Όπως συνήθως λένε Κόντες ποτέ δεν γίνεσαι αν στού Χαραλαμπίδη όπως εγώ δεν ντύνεσαι...

Λουκούμι πρώτης Συριανό λουκούμι μυρωμένο που τρῶς και λές τί μαστορας το έχει καμωμένο...

Τα πάντα είναι πιθανά. Θεός να μη το δώση μα αν ποτέ άτομομπιλ στο δρόμο σε πλακώση...

Έλληνικά και Τουρκικά αν θέλης προϊόντα χωρίς να βρίζης έπειτα κάθε νεκρος και λόντα...

Γνωστοποιούμεν ότι εις το έξής ο θέλων σταβωτηρίων ειδη καθαρισμού καπέλλων από τους Πέπταν κι Άλεξ...

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ 568 7th Ave., NEW YORK

Διπλωματούχος Άμερικανίς Διδασκάλισσα σπουδάσασα επί 15ετίαν και δυναμένη να άποδώση την άκριβή έξήγησιν εις την Έλληνικήν και την γνησίαν Άμερικανικήν προφοράν...

Άγγλικά εαν δεν ξέρης και στής Τρίχα δεν φοιτάς κάθε ώρα που διαβαίνει κι Ένα τάλληρο πετάς...